duas propoſitiones.

Non contingit ire in infinitum in predicantis nec aſcendendo. nec deſcendendo. vtrobiqꝫ eſt ſtatus.

Finita finities ſumpta non faciunt infinita.

Triplex eſt predicatio accidentalis. ſ. ſubiecti de accidente. accidentis de ſubiecto. accidentiſ de accidente.

Cum dico album eſt lignum. dico ꝙ cui accidit album eſt lignum.

Que ē comparatio principij ad principiū: eadem principiati ad principiatum.

Impoſſibile ē infinita pertranſiri.

Gaudeant ſpecies ⁊ idee. ſ. platonis: mōſtra eni ſunt ⁊ ſi ſunt niſi ad rationē. i. demonſtrationem proſunt: demonſtrationes eniꝫ dehuiuſmodi non ſunt.

Vnum de vno predicari ē conceſſum.

Nō cōtingit aliqd ſcire niſi ꝑ demonſtratiōeꝫ.

Demōſtratio vniuerſalis potior eſt particulari

Affirmatiua potior eſt negatiua.

Demonſtratio oſtenſiua tam affirmatiua q̃ꝫ negatiua potior eſt ducente ad impoſſibile.

Potior eſt demōſtratio que eſt de eſſe: q̃ꝫ que eſt de non eſſe.

Prius eſt eſſe q̃ꝫ non eſſe.

Certior ⁊ prior eſt ſcientia que eſt ipſius quia eſt ⁊ propter quid eſt q̃ꝫ ille que eſt alterius horum tantum.

Item certior eſt que non eſt de ſubiecto cōcreto

Hoc eſt ſcientia magis abſtrahit minus abſtracta.

Item certior eſt que ex paucioribus q̃ꝫ que ex appoſitione.

Vnitas eſt ſubſtantia ſine poſitione. ſed punctus eſt ſubſtantia poſitionem habens.

Vna ē ſcientia que eſt vnius generi ſubiecti.

Quecunqꝫ ex primis componuntur. partes ⁊ paſſiones eorum ſunt per ſe.

Altera ſcientia eſt ab altera. quarum non ſunt eadem principia vel nec ex alterutris neque ex eiſdem.

Entis quod eſt a fortuna: non eſt ſcientia per demonſtrationem quia nec ſemper eſt: nec frequenter.

Vniuerſale autem vbiqꝫ eſt ⁊ ſemper.

Senſus eſt ſingulariū. ſciētia vero vniuerſaliū

Vniuerſale intellectu: ſingulare vero ſēſu percipitur.

Vniuerſale non eſt minus ens q̃ꝫ particulare. ſed magis quia ipſum eſt incorporale: particulare vero incorporale ⁊ ex multis.

In iſto libro habemus quod vniuerſalia ſunt eterna ⁊ quod ſpecies rerū ſunt ſempiterne.

Vniuerſale magis eſt cauſa q̃ꝫ particulare: cui enim per ſe ineſt aliquid hoc idem ipſi eſt cā

Cognoſcens vniuerſale cognouit particulare. ⁊ non econuerſo.

Impoſſibile eſt eadem eſſe principia omnium ſilogiſmorum.

Scientia eſt neceſſariorum. opinio vero contingentiū ⁊ aliter ſe habentiū.

Solertia eſt ſubtilitas quedā nō proſpecto tempore medii. ſcilicet inueniendi.

Secundi poſteriorum.

Queſtiones ſūt equales numero his quecunqꝫ vere ſcimus.

Queſtiones ſunt quattuor: quia eſt: ꝓpter quid eſt: ſi eſt. ⁊ quid eſt ⁊ iſte reducūtur ad duas. ſ. ad queſtionem ſi eſt medium ⁊ quid eſt medium.

Cauſa ⁊ medium idem ſunt.

Vnius inquantum vnum vna eſt ſcientia.

Diffinitio eſt cognitio ſubſtātie ⁊ ipſius quod quid eſt.

Impoſſibile eſt ſcire quod quid eſt ⁊ ignorare ſi eſt ipſius qđ quid eſt. non ē demonſtratio

Per omne genus cauſe cōtingit demōſtrare

Scire opinamur cū cauſam rei ſcimus.

Quatuor ſunt cauſe et cetera.

Vnum ⁊ idem contingit eſſe quod quid ē: et ꝓpter quid ē: vt ſi queratur quidē tonitrus dicitur ꝙ eſt extinctio ignis in nube. ⁊ ſi queratur propter quid tonat. dicitur ꝙ ignis in nube eſt extinctus: vel extinguitur.

Ambulare poſt cenam eſt cauſa ſanitatis: propter nō dimittere cibos in ore ſtomaci.

Medium in demonſtratione ē ratio primi termini. i. maioris extremitatis.

Interpoſitio terre inter ſolem ⁊ lunam. eſt cauſa eclipſis lune.

Cauſa ⁊ effectus debent eſſe proportionata vnde eius quod ē in fieri. cauſa debet eſſe in fieri. quod vero ē in facto eſſe cauſa debet eſſe in facto eſſe.

Sicut ſe habet linea ad punctuꝫ. ſic ſe habet qđ

fit ad factum eſſe.
Quedam ſunt ſemper. quedam frequenter. vt non omnis maſculus barbatus ē in maxilla ſemp. ſʒ frequenter.
Eorum que frequenter ſunt: medium demonſtrandi debet frequenter eſſe.
Ex ſingularibus oportet vniuerſalia accipere
Equiuocationes magis latent in vniuerſalibꝰ q̄ʒ in inferioribus.
In methaphoris non eſt diſputare diffinite.
Fluuius magis fluit in fine menſis. quia finis menſis ē humidior ⁊ quia tunc magis luna deficit.
Omnis arbor habens lata folia. folio fluit.
Folio fluere ē ſucum condenſatū habere
Cauſa prior ē eo cuius ē cauſa.
Omne animal habens cornua caret dentibus in ſuperiori mandibula.
Ex ſenſu in nobis fit memoria. ex multis memorijs experimentum. ab experimento autem vniuerſale accipitur in anima quieſcens vnū p̄ter multa: qđ ē p̄ncipiū artis ⁊ ſciētie:
Vniuerſale ē vnum in multis: ⁊ vnum preter multa.
Sētire ē ſingularis: ſed ſenſus ē vniuerſalis.
Principiū habitꝰ: non ē ſciētia ſed intellectꝰ.
Intellectus ē habitus principiorum: ⁊ ſcientia concluſionum.
Principia non cognoſcimus per demonſtrationē: ſʒ inductionē via ſenſus⁊ memorie.

Ariſtotelis ex lib. primo topicorū.

Silogiſmus dyalecticꝰ ē q ex probabilibus ē ſilogizatus.
Prima ⁊ vera que non per alia: ſed per ſeipſa habent fidem.
Vnumquodqʒ primorū principiorum ē ſibi ipſi fides.
Probabilia ſunt que videnť omnibꝰ aut pluribus aut ſapientibꝰ: ⁊ his vel omnibus vľ pluribus vel maxime notis ⁊ precipuis.
Silogiſmus litigioſus ē ex his que videntur probabilia: ⁊ non ſunt.
Dyaletica ē vtilis ad tria: ad exercitationē: ad obuiatōes: ⁊ ad ſm philoſophiā diſciplinas
Dyaletica cū ſit inquiſitiua ad omnia methadorum principia viam habet.
Rector non ſemp perſuadebit: nec medicus ſemper ſanabit: ſed ſi ex contingentibus nihil omiſerit: ſufficit enim diſciplinam habere dicimus ſiue putamus.
Terminus. i. diffinitio eſt oratio quid eſt eſſe rei ſignificans.
Propriū ē quod non indicat quid eſt eſſe rei ſoli autem ineſt ⁊ cōuerſim predicatur.
Genus ē quod de pluribus. ⁊c̄.
Accidens ē qđ deeſt. ⁊c̄. vide in tractatibus.
Omnis aqua: omni aque: eadem ē in ſpecie.
Accidens facit vnum numero cum ſuo ſubiecto. Vnde accidentia numerantur numeratione ſuorum ſubiectorū.
Quolibet contrarias opinionibus proferente ſolicitum eſſe: ſtultum ē.
Et melliſus ponit vnum ens tm̄.
Non oportet omne problema aut omnez propoſitionem conſiderare: ſed quā quis rōnis indigentiū non pene vel ſenſus.
Qui dubitant vtrū oportet deos vereri: ⁊ parētes honorari vel nō: indigent pena.
Qui dubitat vtrū ſit alba nix: non indiget ratione ſed ſenſu.
Illud ponet aliqs: qđ a viro probabili dictū ē
Contrariorum eadem ē diſciplina.
Tres ſunt ſpecies ꝓpoſitionū. ſ. ethyce: phyſice: logice.
Quot modis dicitur vnū oppoſitorū: tot modis dicitur reliquū.
Inter ea que multū conueniūt: artificialis eſt differentia querenda.

Secundi topicorum.

Nullū genus predicatur denominatiue de ſuis ſpeciebus: ſed vniuoce.
In paucioribus via maior.
Iniuſticiam facere non ineſt deo: quia iniuſticiam facere idem ē quod ſponte nocere: deo non eſt ergo.
Inuidus eſt qui triſtať de proſperitate bonoꝝ
Reprenſor eſt: qui triſtatur de proſperitate malorum.
Quicquid denominatur a genere denominať ab aliqua eius ſpecie: non ab oī: ⁊ econtra.
Loquendū ē vt plures: ſapiendū vt pauciores
Animalia ſemper nutriuntur: non tamē ſemper augentur.
Scire non ē reminiſci: qꝛ ſcire cōtingit preſentia ⁊ futura: reminiſci vero niſi preterita.
Quecūqʒ inſunt ſpeciei: inſunt etiā generi.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf